

ครอบครัวกระรอกน้อย กับการมาถึงของฤดูใบไม้ผลิ

もう はるですね

เรื่องและภาพ คะซึโอะ อิวะมูระ • แปล พี่น้ำ





เช้านี้มีแสงแดดเจิดจ้าต่างไปจากเช้าวันอื่นๆ
“ฤดูใบไม้ผลิมาถึงแล้วสินะ”
คุณแม่กระรอกพูดขึ้น
“แต่ลมเย็นยะเยือกเชียวนะ
และยังมีหิมะเหลืออยู่เลย”
คุณพ่อกระรอกห่อไหล่ด้วยความหนาว
“พอถึงฤดูใบไม้ผลิ หิมะไปอยู่ที่ไหนกันหมดหรือครับ”
จู่ๆ กระรอกน้อยก็ไปโละถ้ำขึ้น
หน้าตาครุ่นคิดเคร่งเครียด
“อืมมมม...หิมะจะกลับขึ้นไปบนฟ้าล่ะ”
คุณพ่อกระรอกตอบ



กระรอกน้อยปาโระ ปิโกะ และโปโระ พวกมันไต่ขึ้นไปบนต้นไม้สูง
“เป็นอย่างที่พ่อบอกจริงๆ ด้วย! ดูลิ หิมะกลับขึ้นไปบนฟ้าแล้ว”
โปโระชี้ก้อนเมฆสีขาว
“เราลองไปตรงที่มีหิมะตรงนั้นกันเถอะ” ปาโระพูด



กระรอกน้อยทั้งสาม
กระโจนจากกิ่งไม้กิ่งหนึ่งไปยังอีกกิ่งเหมือนนกตัวน้อย
“ได้ยินเสียงอะไรไม่รู้ดังมาจากทางโน้นแน่ะ”
ปิโกะหยุดนิ่ง
“เสียงอะไรนะ”
“มันเป็นเสียงสายน้ำไหล”
ทั้งปาโระและโปโระต่างก็เงี่ยหูฟัง

“ดูนี่สิ หิมะละลายกลายเป็นน้ำไหลไปแล้วละ”

“จริงด้วย เย็นเจี๊ยบเลย

ฉันที่บอกว่าหิมะกลับขึ้นไปบนฟ้าก็เป็นเรื่องโกหกนะสิ”

โปโระทำปากยี่น

“พ่อไม่พูดโกหกหรอกนะ”

ปิโกะจ้องโปโระ

“เราไปดูกันเถอะว่า น้ำจากหิมะไหลไปที่ไหน”

ปาโระพูด

